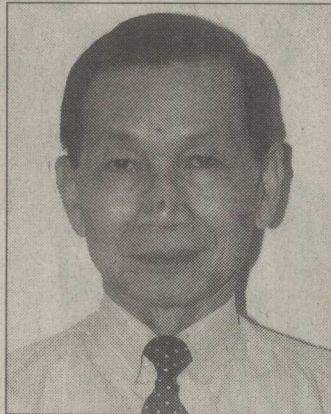

มั่นคง ตรงไป ตรงมา

แนวหน้า

วิเคราะห์

หน้า 3

น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ พูด

มรดกแห่งกรรม

เมื่อแรกเกิดนั้นเด็กทารกจะร้องไห้ดิ้นรน และกำมือแน่น ทั้งๆ ที่ไม่มีสมบัติอะไรติดมือมาเลยสักชิ้นเดียว

เมื่อเติบโตใหญ่จนรู้ความแล้วยังคงร้องไห้อยู่เสมอเมื่อไม่ได้สิ่งที่ต้องการดังใจ หรือได้รับความกระทบกระเทือนใจ

ครั้นใกล้จะตายก็ร้องไห้อีก เพราะความอาลัยในสิ่งอันเป็นที่รัก แต่ก็ต้องตายจากโลกนี้ไปพร้อมกับมือที่แบหยาออก โดยไม่สามารถนำอะไรติดมือไปได้เลย

นี่เป็นสัจธรรม

สัจธรรมที่เตือนและสอนให้ทุกคนรู้ว่า ในที่สุดแล้วไม่มีใครจะเอาอะไรไปได้เลย ไม่ว่าสมบัติใดที่ตักหน้าตั้งตาสะสม

ทั้งไว้แต่ความดีและความชั่วที่กระทำ

การทำความดี นั้น คือการกระทำที่ประกอบไปด้วยคุณธรรม เช่น เมตตา กรุณา เสียสละ ไม่ใช้กระทำความดีเพื่อลาภ ยศ ชื่อเสียง หรือจุดมุ่งหมายอื่น แต่เป็นการทำความดีเพื่อความดี

เสียงสรรเสริญไม่ใช่เครื่องวัดความดีที่แน่นอนเสมอไป ในหมู่โจรย่อมสรรเสริญโจรที่เก่งกล้า อันธพาลที่สามารถคุมอันธพาลด้วยตนเองได้ ย่อมได้รับเสียงสรรเสริญจากกลุ่มอันธพาลด้วยกันเสมอ พ่อค้าทุจริตย่อมได้รับการยกย่องสรรเสริญในความร่ำรวยจากพวกทุจริตด้วยกันเอง และบัณฑิตย่อมได้รับเสียงสรรเสริญจากหมู่บัณฑิต แต่ได้รับเสียงติเตียนต่ำว่าจากหมู่คนพาล

การกระทำชั่ว เป็นการกระทำที่ไร้คุณธรรมและศีลธรรม เป็นการกระทำเพราะมีนิสัยชั่วติดอยู่ในจิตใจ ถ้ากระทำความชั่ว นิสัยชั่วก็พอกพูนขึ้นเรื่อยๆ จนเกาะแน่นเป็นนิสัยที่ผู้นั้นยากที่จะแก้ไขได้ และความชั่วหรือนิสัยชั่วที่พอกพูนขึ้นเรื่อยๆ นั้น ย่อมชักนำไปในทางชั่วตลอดเวลา กล้าที่จะทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้เสมอตลอดชีวิต เพราะความชั่วที่แฝงในจิตใจจะคอยกระชากกระตุ้นเตือนให้ก้าวผิดตัดสินใจผิดเช่นกล้าตัดสินใจบนเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการ กล้าปฏิเสธลายเซ็นชื่อของตนเองในเช็ค กล้าโกงเงินทองเข้าตัวเพราะเป็น “อินไซด์เดอร์” ล่วงรู้ว่ค่าเงินบาทจะลอยตัว แม้กระทั่งกล้าที่จะ

ปันหุ้นด้วยการตั้งบริษัทต่างๆ ขึ้นมาซื้อขายกันเอง ไปมาให้แมลงเม่าทั้งหลายบินเข้ามาเป็นเหยื่อ แม้บริษัทต่างๆ เหล่านั้นจะเป็นของตัวแต่ก็ไปใส่ชื่อคนอื่นเพื่อปิดบังอำพรางก็ตาม

เหล่านี้เป็นการกระทำชั่วทั้งสิ้น

นกแร้งเป็นสัตว์ที่มีสายตามองเห็นได้ไกล สามารถมองเห็นซากศพได้เป็นร้อยๆ โยชน์ แต่เมื่อถึงคราวเคราะห์ แม้บ่วงจะอยู่ใกล้แค่ไหนก็มองไม่เห็น เดินเข้าไปติดบ่วงจนได้

ความอยากของนกแร้งมานกแร้งเอง

ใครใช้ปัญญาไปในทางอยากที่ไม่มีที่สิ้นสุด กล้าที่จะทำความชั่วความไม่ถูกต้องเพื่อสนองความอยากเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ย่อมส่งผลให้เป็นคนอับปัญญาในการที่จะคิดว่าอะไรถูกอะไรผิด ซึ่งในที่สุดแล้วก็เข้ากับคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่ว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว นั่นเอง

เป็นกฎแห่งกรรม

ใครประพฤติดังไรย่อมได้ความเป็นอย่างนั้น ชื่นในตน หัดเป็นโจรเป็นนักเลง ก็ย่อมได้ความเป็นโจรเป็นนักเลง หัดเป็นคนขี้น้อยต่อแหลก็ได้ความเป็นคนขี้น้อยต่อแหล หัดเป็นคนดีทางไหน ก็ย่อมได้ความเป็นคนดีในทางนั้นกับตน

ด้วยเหตุแห่งกฎนี้ ใครที่มีความปรารถนาจะเป็นอย่างใดแล้วเริ่มหัดประพฤติและกระทำอย่าง

นั้นอยู่เสมอๆ ผู้นั้นย่อมได้เป็นอย่างนั้นแน่นอน ไม่วันใดก็วันหนึ่ง เร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับคุณสมบัตินั้นจะสุกหรือแก่กล้าเมื่อใด

ถ้าจะพูดแบบทางพระก็พูดได้ว่า บุคคลใดทำกรรมเช่นใดไว้ ย่อมได้รับผลเช่นนั้น ย่อมได้รับมรดกแห่งกรรมนั้นนั่นเอง

ปิดบังอำพรางแจ่มแจ้งก็ต้องถูกจับเท็จ

ยากที่จะหลอกรอดไปได้ง่าย

ต่อให้มีปีกบินก็หนีไปไหนไม่ได้

การ์ตูนจาก “เงา” ในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ ที่นำมาลงวันนี้ น่าจะเป็น “คำตอบสุดท้าย”

เป็นคำตอบสุดท้ายที่ไม่ต้องตอบอะไรอีก

เพราะ “เรามีกรรมเป็นสมบัติ เรามีกรรมเป็นที่พึ่งพาอาศัย เรามีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ เรามีกรรมเป็นทายาท จะบินไปในอากาศ จะดำลงไปในทะเลลึก หรือจะเข้าไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำของภูผา เราก็ไม่สามารถจะหนีผลแห่งกรรมไปได้เลย”

รับมรดกแห่งกรรมของตนเองไปครอบครองให้สมกับการกระทำของตนในเรื่องต่างๆ ที่สร้างมันขึ้นมากับมือ ของจึงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

<http://www.naewna.com>